

عنوان مقاله:

سواد اطلاعاتی مبتنی بر مووک در اعضای هیات علمی: (مطالعه موردی؛ دانشگاه الزهرا (س))

محل انتشار:

فصلنامه فناوری آموزش، دوره 15، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم سادات قریشی خوراسگانی - گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

محمد صادق کریمی مهرآبادی - گروه اقتصاد نظری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیشینه و اهداف: مووک ها به عنوان یک فرم از شیوه آموزش الکترونیکی، توانایی و ظرفیت زیادی در یادگیری و آموزش دارند؛ به طوری که می توانند نیازهای مختلف گروه متنوعی از یادگیرندگان را برطرف کنند. از این رو، دانشگاه ها می توانند از آن به عنوان ابزار آموزشی اثربخش در دوره های آموزشی و پژوهشی خود، بهره برده و به بهبود کیفیت آموزش در دانشگاه ها کمک کنند. از آنجا که اعضای هیات علمی به عنوان یکی از مهم ترین ارکان در دانشگاه، نقش زیادی در انتقال دانش و به طور کلی فرایند یاددهی - یادگیری ایفا می کنند؛ بنابراین، شناخت و آگاهی اعضای هیات علمی نسبت به شیوه های نوین آموزش از جمله مووک ها، کسب دانش و سواد اطلاعاتی در این زمینه ضروری است. بر این اساس، مقاله حاضر باهدف سنجش سواد اطلاعاتی مبتنی بر مووک در اعضای هیات علمی دانشگاه الزهرا (س) انجام شده است. روش ها: رویکرد حاکم بر پژوهش، کمی و روش انجام آن، توصیفی - پیمایشی و به لحاظ هدف، کاربردی بوده است. جامعه آماری شامل اعضای هیات علمی دانشگاه الزهرا (س) است که با توجه به تعداد (۳۸۱) عضو هیات علمی، با استفاده از روش نمونه گیری طبقه ای سهمیه ای و براساس جدول مورگان تعداد (۱۸۱) نفر به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات، براساس مبانی نظری و پیشینه پژوهش پرسش نامه محقق ساخته با طیف پنج درجه ای لیکرت (خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم) تدوین گردید. جهت سنجش روایی پرسش نامه، از نظر متخصصان شیوه های نوین آموزشی و رویکردهای جدید یاددهی و یادگیری بهره گرفته شد. ضریب پایایی داده ها با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه و ۹۷٪ به دست آمد که نشان دهنده پایایی بالای پرسش نامه ها بوده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها نیز از نرم افزار SPSS ۲۲ و آزمون های تی تک گروهی، فریدمن و تحلیل واریانس چند متغیره استفاده شده است. یافته ها: یافته ها حاکی از آن است که از دیدگاه شرکت کنندگان در مولفه های «دانش» (۵۴/۱)، «آماده سازی» (۵۳/۱) و «تحلیل / اجرای دوره» (۶۱/۱)، «ارزشیابی» (۷۴/۱)، «بازنگری» (۷۸/۱)، «بهبود سازی» (۷۶/۱) و در کل وضعیت سواد اطلاعاتی اعضای هیات علمی مبتنی بر مووک نیز (۶۶/۱)، پایین تر از حد متوسط ارزیابی شده است. اولویت بندی مولفه ها به ترتیب: «بهبود سازی»، «بازنگری»، «ارزشیابی»، «تحلیل / اجرای دوره»، «آماده سازی» و «دانش» به دست آمده است. براین اساس «بهبود سازی» (۷۴/۳)، در بهترین وضعیت و «دانش» (۲۵/۳) در بدترین وضعیت قرار دارد. همچنین، بین دیدگاه شرکت کنندگان پژوهش در مورد «شکاف سواد اطلاعاتی هیات علمی نسبت به مووک ها» به تفکیک شاخص هایی از جمله «سابقه، جنسیت، مرتبه علمی، سن، گروه آموزشی» تفاوت معناداری وجود ندارد. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر گویای آن است، سواد اطلاعاتی مبتنی بر مووک در اعضای هیات علمی دانشگاه پایین است و شناخت و آگاهی آن ها نسبت به مووک ها بسیار کم است. به روز نبودن اعضای هیات علمی، کم رنگ بودن یا عدم وجود آموزش های مختلف از جمله کارگاه، همایش، نشست های تخصصی در حوزه مووک ها، بی توجهی و عدم تاکید نهادها ...

کلمات کلیدی:

مووک، دوره های آزاد برخط انبوه، سواد اطلاعاتی، شکاف اطلاعاتی، اعضای هیئت علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241141>

